

זוהר גוון

רמזים על פרשת השבוע

פרשת
עקב

מה בגליון?

על המספר קע"ב, ועל
המספר -232

ברכת המזון

כיצד המן היה מענה ומרעיב
אנשים

המצוות והאמונה - תלויים
זה בזה

קצף - ר"ע

מ"ה ו-ה"ן

התנהגות של בן אדם לחבירו
משפיעה על היראת שמים
של האדם

בס"ד

על המספר קע"ב, ועל המספר -232

"וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן" (ז יב)

סופי התיבות של שמות האבות הקדושים עולה כמנין עק"ב [אברה-ם, יצח-ק, יעק-ב, ישרא-ל].

מספר המילים שיש בעשרת הדברות בדיוק כמנין קע"ב.

כידוע יש ד' מילויי שם הוי"ה ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן וביחד עולה בגימ' 232

הר"ת של שמות הללו ע' ס' מ' ב' בגימ' 172 - כמנין עק"ב.

מה מסמל המספר הזה 232?

(לשלמות הדברים ראה במאמר על המספר 232 בקונטרס "אהל ברוך" רמזים על חנוכה)

"אור ד" בגימ' - 233.

"ד' מלך ד' מלך ד' ימלך" בגימ' - 232.

"רחמנא ליבא בעי" - הר"ת רל"ב - 232.

המילים "יהי אור" בגימ' - 232.

סיום מסכת כידוע גדול מאוד "מאן דירית חד מסכתא וכו'" וכידוע השם של המלאך סמאל הוא ר"ת סיום מסכת אין לעשות כי בזה הוא נלחם בכל כחו,

והנה הגר"א אמר רמז בענין סיום מסכת שכל המשתתף נחשב לו כאילו סיים את המסכת בעצמו, והרמז לכך כי האותיות סיו"ם מילואם כמותם, דהיינו: סמ"ך המילוי בגימ' 60 כמו האות ס', וכן באות יו"ד המילוי בגימ' 10 כמו האות עצמה וכן האות ו' שלאחריה, שזה מרמז שכל מי שמשתתף ושייך לסעודת הסיום הרי הוא (בבחינה) כמו המסיים עצמו, ע"כ הרמז מהגר"א.

וראה זה פלא, המילה סיום בגימ' 116, כפול שתיים (1 למסיים, ו-1 למשתתף בסיום) הרי לנו - 232.

מסכתות הש"ס תורה שבעל פה נקרא בלשון הגמ' "היות דאביי ורבא" בגימ' - 232.

"בני בכרי - ישראל" [-כך נקרא עם ישראל בפי הקב"ה] - בכרי בגימ' 232.

עיקר העיקרים - אמונה, במילוי אל"ף מ"ם וי"ו נו"ן ה"י - סה"כ - בגימ' 232.

"אמונה" - 102 + "ענוה" - 131 = בגימ' 233.

"דבר ד" בגימ' 232.

הבני יששכר מביא כמה רמזים על חג האמונה - חג הפסח:

"הלילה הזה מצה" בגימ' - 232

"ושמרתם את המצות - כי בעצם" בגימ' - 232.

וביאר שם שזה כוונת הנאמר בזוה"ק - שליל הסדר (ליל יציאת מצרים) היה לילה מאיר כיום דהיינו סוד יהי אור (232) סוד 4 שמותיו ית',

רמז נוסף על פסח:

הוא טהור - 232

ובדרך - 232

אני ולא מלאך - אלא הקב"ה בכבודו ובעצמו - 232.

המילים כבוד עצם - בגימ' 232.

בתפילת טל - לברכה ולא לקללה, ולא לקללה - 232

המילה "**ברוך**" בגימ' - 228 ועם ד' האותיות יוצא בגימ' - 232. (א.ה. ברוך - הוא, וברוך - שמו)

על משה רבינו העיד הקב"ה "פה אל פה אדבר בו"

והנה הבעל הטורים כותב על הפס' "וירא כי טוב הוא" נקוד על המילה 'טוב' ה' תגין, כנגד חמשה חומשי תורה, והנה המילה טוב בגימ' 17 כפול 5 בגימ' - פ"ה, וזה רמז על "פה אל פה - אדבר בו" העוסק בתורה שבכתב ותורה שבעל-פה,

והנה המילה פה כפול המילה פה = 7225, ובחשבון 1000 נהפך ל-א' נמצא בגימ' 232.

כתוב בפרשת הבריאה "ורוח אלקים - מרחפת על פני המים" ורומזת על התורה שנמשלה למים, המילים "**ורוח אלקים**" בגימ' במילוי - 1231 ובסוד 1000 נהפך ל-א' עולה בגימ' 232.

הזכרנו כמה פעמים שהפרשה הארוכה ביותר היא פרשת נשא שיש בה קע"ו פסוקים, וזה גם מספר הפסוקים בפרק הארוך ביותר בתהלים - פרק קי"ט הנקרא גם "תמניא אפי" על שם שכופל את סדר הא' ב' שמונה פעמים, וגם מסכת בבא בתרא הארוכה ביותר מבין המסכתות והיא מסתיימת בדף קע"ו והדבר אומר דרשני, ובעז"ה נתבאר שיתכן שמספר זה רומז על ע' פנים לתורה [כנגד תורה שבכתב] ו-נו"ן שערי בינה [כנגד תורה שבעל-פה] וביחד בגימ' - קע"ו,

עכ"פ רואים כאן משמעות חשובה של המספר הזה (-176) שמסמל איזה דרגת שיא ביחס לתורה.

והנה אם ניקח את המס' 232 ונוסיף עליו את המס' 176 - נקבל 408 בגימ' זא"ת - התורה, וכן זא"ת הברכה, ועי' מה שהרחבנו על המילה זא"ת (זאת חנוכה) והבאנו מהמדרש שהיא מסמלת את התורה.

אופן נוסף; דיברנו הרבה על המילה קו"ץ שהיא מבדילה בין הד' לר' ומסמלת את קו"ץ האמונה בד' אחד ושמו אחד.

והנה קו"ץ (196) ביחד עם ה-232 = 428 שזה בגימ' חת"ך שם המלאך הממונה על הפרנסה והחיים, כידוע, (וגם בזה הרחבנו בקונטרס "אהל ברוך" רמזים על ימים נוראים עיי"ש).

משה רבינו היה בסנה, סנה - סמ"ך נו"ן ה"א = 232.

בגמ' שבת (דף מ"ט) מובא מעשה דאלישע בעל כנפיים, "פעם אחת גזרה מלכות רומי הרשעה גזירה על ישראל שכל המניח תפילין ינקרו את מוחו והיה אלישע מניחם ויוצא לשוק, ראהו קסדור אחד, רץ מפניו, ורץ אחריו וכיון שהגיע אצלו נטלן מראשו ואחזן בידו, אמר לו מה זה בידך? אמר לו כנפי יונה פשט את ידו ונמצאו **כנפי יונה**, לפיכך קורין אותו אלישע בעל כנפיים, ומאי שנא כנפי יונה משאר עופות? משום שאמתול (נמשל) כנסת ישראל ליונה שנא' "כנפי יונה נחפה בכסף" וגו' מה יונה בכנפיה מגינות עליה אף ישראל מצוות מגינות עליהן".

המילים "כנפי יונה" (עם הכולל) בגימ' 232.

אנחנו מתקרבים לחודש אלול, החודש בו מתמלאים בקרבת השם, חודש הרחמים והסליחות והנה המילה אלול במספר קדמי [מא' עד א' = 1, מא' עד ל' = 105, מא' עד ו' = 21, מא' עד ל' = 105] עולה בגימ' - 232.

שמעתי מהגר"א יונגרייז שליט"א [הדבר הוא מושג בקבלה ואינני מבין את המשמעות] שיש בחינה של 'עיגול' יש בחינה של 'קו', ועל האדם מוטל לבחור בין העיגול לקו, וזה ר"ת עקב - עיגול, קו, בחירה.

ברכת המזון:

"**וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ וּבְרַכְתָּ**" (ח י)

בברכת הז'ן יש 57 מילים כמנין דגן ודגים כפי שהזכרנו כמה פעמים,

המילה ה-57 מתחילת בראשית היא - בתו"ך כמנין 428 כשם המלאך הממונה על הפרנסה חת"ך.

{אולי יש להביא מכאן קצת ראייה לשאלה (לא להלכה ולא למעשה) אם נכונה ההוספה "כאמור פותח את ידיך וגו'" שיש הטוענים שאינה חלק מהברכה, כי הרי הפסוק הזה נאמר על ידי דוד בתהלים ולא על ידי משה רבינו ע"ה שתיקן ברכת הזן, ובחשבון הנ"ל במנין ה-ז'ן שחישבנו זה ללא הפסוק הזה.}

כיצד המן היה מענה ומרעיב אנשים

"וַיַּעֲנֶה וַיִּרְעַב וַיֹּאכְלֶה אֶת הַמָּן" (ח ג)

שמעתי בשמו של הגאון ר' יעקב פרידמן שליט"א ראש ישיבת תפרח;

מסופר על אותו אדם שהוחזק ל"צדיק", אך לא היה תוכו כברו וכמובן שלא ירד מן על יד ביתו וכל האנשים שאחזו ממנו, עמדו והסתכלו אם המן מגיע אליו. כשראה אותו אדם שהמן לא מגיע אלא נמצא רחוק, התבייש לצאת כי חשש שיתגלה האמת שאיננו צדיק ועל כן נשאר רעב. למחרת הגיעו שוב התלמידים לראות מה קורה וראו שלא בא המן על יד ביתו ולא היתה לו ברירה אלא להמשיך בצום יום נוסף, עד שחזר בתשובה לגמרי,

וזה מה שכתוב ויענך ויריעבך ויאכילך את המן...

המצוות והאמונה - תלויים זה בזה

"לְמַעַן עֲנֶתְךָ לְנִסְתָּךְ לְדַעַת אֶת אֲשֶׁר בְּלִבְךָ הַתְּשֹׁמֵר" (מצוות) מְצוּתָיו אִם לֹא" (ח ב)

שמעתי מפי קדשו של הרבי ה"שפע חיים" מקלויזנבורג זיע"א;

הוא שאל מדוע הכתיב 'מצותו' והקרי 'מצוותיו' למה זה כך,

ושאלה נוספת - מצוות הרי עושים עם הידיים, אז למה כתוב "לדעת את אשר בלבבך - התשמור מצוותיו"?

אלא ביאר זאת: מפי הקב"ה שמענו שתי מצוות - "אנכי" ו"לא יהיה לך", כי הנקודה היא, שמי שישמור את כל המצוות (ציצית, בן אדם לחבירו וכו') האמונה שלו תהיה טובה וחזקה, אך מי שיש לו הרהורים באמונה, סימן שאת המצוות לא עושה כראוי, (לכן בסופו של דבר שתי המצוות הללו מגלמות בתוכן את כל התרי"ג מצוות).

בזה ביאר מה שכתוב אצל שרה אמנו שהיא צחקה כשבישרו לה שיוולד לה בן, וכאשר הקב"ה שאל על כך השיבה ואמרה - "לא צחקתי כי יראה" והקב"ה כביכול התווכח איתה ואמר לה "לא, כי צחקת!", והשאלה זועקת כיצד יתכן שיהיה ויכוח כזה האם שרה צחקה או לא צחקה, הרי היא מדברת עם הרבש"ע שהכל גלוי וידוע לפניו, (ולהבדיל, היום שיש מצלמות אי אפשר להתווכח על מה שעשו כי הכל מצולם),

אלא ביאר זאת, שלרגע כמימרא חלפה במוחה מחשבה שזה הרי לא יתכן שיוולד לה בכזה גיל ילד, אך מיד ממש דחתה את המחשבה הזו - וחיוזקה את עצמה, שבוודאי אי אפשר לחשוב כך, ואדרבה התפלאה על עצמה איך עלה על דעתה כך, ועל-כן החשיבה זאת שלא צחקה, אלא -

"כי יראה", דהיינו - שעל הקצת מחשבה הזו התמלאתי ביראה, ואין זה מחשבה שלי - אני לא מפקפקת פקפוק הכי קטן,

ועל זה הקב"ה אמר "לא, כי צחקת!" - מחשבות כאלה לא באים לאדם אם הכל נקי, כמו שאומרים - 'זבובים באים היכן שמלוכלך...' ממילא הקב"ה בודק את הלב, אם הלב בשלימות סימן שמקיים הכל בשלימות ואם לא מקיים בשלימות, גם האמונה לא חזקה...

שמעתי את הרעיון הזה גם מר' אליהו לאפיאן זצ"ל בשיחה שמסר על 'אמונה', ושאל אם האמונה כל כך פשוטה ונכונה למה יש בכל זאת הרבה "כופרים"?! וענה על כך: שבזמן מלחמת העולם הראשונה הוא היה ליד בנו שהיה חולה והבן לא הכיר אותו (מרוב חולי), ושאל - איך אדם מאבד את ההכרה? (הוא לא מכיר את אבא שלו) יתכן משתי סיבות או רעב רח"ל או חולי בר מינו, וכן לגבי אמונה - יש שתי סיבות שיכולות לגרום לאדם לאבד את ההכרה שלו באביו - מלך העולם, והסיבות הן; או שנשמתו סובלת מ-"רעב" דהיינו - שיש לו חסר במצוות עשה, שזה המזון של הנשמה, או שהיא סובלת מ"חולי" - שהיא מליאה בעבירות רח"ל, וזה מה שגורם לאיבוד הכרה...

ואז מתחילים לשאול "היש ד' בקרבנו אם אין..."

קצף - ר"ע

"כִּי יִגְרַתִּי מִפְּנֵי הָאֵף וְהִחֲמָה אֲשֶׁר קָצַף יְיָ עָלַיְכֶם" (ט יט)

שמעתי פעם מגיסי הרב ר' זאב פרידמן הכהן שליט"א שהחת"ס לא היה שותה משקה מוגז בר"ה כי זה מזכיר 'קצף' [כבר מוזכר בפוסקים לגבי ברכת המזון שלא מוזכר אות פ' כי מי שמברך כראוי לא ישלוט בו לא אף ולא קצף].

וחשבתי לבאר שהמילה "קצף" בגימ' - 270 בגימ' רע,

מה עושה את ה- קצף? הגז שמכניסים בתוך המים, והנה כשנוריד מהמילה קצף את המילה גז - 10 נקבל - 260 שזה בגימ' 10 פעמים שם הוי"ה - שם הרחמים.

ובדומה לזה שמעתי פעם למה סוכר מתוק?

בתוך הסוכר יש כ"ו שם הרחמים, ומהגאון רבי חיים שיפמן שליט"א שמעתי, שראש וסוף המילה האותיות ס"ר שזה מנין י' פעמים שם הוי"ה.

[דרך אגב, שמעתי שיש לפעמים שהרופאים ממליצים לשתות משקה קולה לטובת העיכול וכדו', אך שמעתי שההמלצה היא להוציא את הגזים לפני כן ואז זה אמור להועיל].

מ"ה ו-ה"ן

"וַעֲמָהּ יִשְׂרָאֵל מָה יְיָ אֱלֹהֶיהָ שְׂאֵל מַעֲמָהּ" (י יב)

ובחז"ל דרשו "אל תיקרי מה אלא מאה" מכאן למאה ברכות שצריך לומר אדם כל יום.

והנה אם נוריד מ-100 - מ"ה - ישאר 55.

וזה הפסוק שנמצא אף הוא בפרשה "הן לד' אלקיך השמים" והזכרנו בשם הגר"א שיש 955 רקיעים בשמים, וב-55 האחרונים אין מלבדו כלום.

"הן" מסמל 'אחד' - כמו שאמרו חז"ל שכן ביוניט קוראין לאחת הן.

וכפי שביארו שלאותיות "הן" אין זיווג באותיות, (לאות א' יש זוג ט' שביחד הם 10, וכן לכל האותיות האחרות, ליחידות עם היחידות, ולעשרות עם העשרות, מלבד האותיות ה' ביחידות ונ' בעשרות).

וכענין זה כתוב בזוה"ק, וזה לשונו (תיקוני זוהר תיקון כב דף סז): "וְרָצָא דְפּוֹרְקָנָא בְּהַאי חוֹתְמָא אִיהוּ, דְעֵלְיָה אֶתְמַר (ישעיהו נה יב) "כִּי בְעֹמְקָהּ תִּצְאוּ וּבְשָׁלוֹם תּוֹבְלוּ", בְּעֹמְקָהּ סְלִיק לְחוּשְׁבֵּן אֲדָן דְאִיהוּ אֲדָנִי, אַרְוֹן הַבְּרִית אֲדָן כֹּל הָאֲרָץ אֶתְקָרִי, בְּרַמָּת ש' דְאִיהוּ תֵּלַת מָאָה, וְאִינוּן תֵּלַת אַבְהֹן דְאֶתְחַבְּרוּ בָּהּ, וְאֶתְוֹן בְּעֹמְקָהּ אִיהוּ מַחְשְׁבָּהּ, ש' תֵּלַת אַבְהֹן בְּחַמְסָה ה"ן, וְאִיהוּ שְׁכִינְתָּא דְלִית לָהּ יְחִידָא אֶלָּא בְּמִינָהּ, כְּמָה דְאֶתְוֹתָא דְה"ן, וְאֶתְעֵבִידוּ עֲשָׂרָה וְאֶתְעֵבִידוּ מָאָה, כְּמָה דְשְׁכִינְתָּא כְּלִילָא כְּלָהּ עֲשָׂרָה וְכָלְהוּ מָאָה, וְהִינְנוּ דְכָתִיב (דברים י יד) "הן לד' אלהיך השמים ושמי השמים", וְרָצָא דְמִלָּה הֵן אֲדָנִי".

תרגום: וְסוּד הַגְּאֻלָּה הוּא בְּחוּמָם הָיָה, שְׁעָלְיוּ נְאֻמַּר כִּי בְעֹמְקָהּ תִּצְאוּ וּבְשָׁלוֹם תּוֹבְלוּ, שְׂמֹחָה עוֹלָה לְחֻשְׁבוֹן אֲדָן שְׁהִיא אֲדָנִי, אַרְוֹן הַבְּרִית, אֲדָן כֹּל הָאֲרָץ נִקְרָא, פְּרָט לְאוֹת ש' שְׁהִיא שְׂלֵשׁ מְאוֹת, וְהֵם שְׂלֵשֶׁת הָאֲבוֹת שְׁהִתְחַבְּרוּ עִפְסָה, וְאוֹתוֹת בְּעֹמְקָהּ הֵן מַחְשְׁבָּהּ, ש' שְׂלֵשֶׁת אֲבוֹת, בְּחַמְסָה ה"ן, וְהִיא הַשְּׁכִינָה שְׂאִין לָהּ יְחִידָא אֶלָּא בְּמִינָהּ, כְּמָה שְׂאוֹתוֹת ה"ן, וְנִעְשׂוּ עֲשָׂרָה וְנִעְשׂוּ מָאָה, כְּמָה שְׁהִשְׁכִּינָה כְּלוּלָה כֹּל הָעֲשָׂרָה וְכֹל הַמָּאָה, וְהִינוּ מֵה שְׂפָתוֹב הֵן לְד' אֱלֹהֵיךָ הַשְּׁמַיִם וְשְׁמֵי הַשְּׁמַיִם, וְסוּד הַדְּבָר - הֵן אֲדָנִי".

בשבת בתפילת מנחה אומרים "אתה אחד ושמןך אחד וכו'" - בכל הסידורים יש 55 מילים, (מלמד על אחדות ד' בעת רעוא דרעוין ואכמ"ל).

התנהגות של בן אדם לחבירו משפיעה על היראת

שמים של האדם

"וַעֲמָהּ יִשְׂרָאֵל מָה יְיָ אֱלֹהֶיהָ שְׂאֵל מַעֲמָהּ" (י יב)

ביאר זקנינו ה"בית אברהם" מלוצק ז"ע: א"ד' אלקיך שואל מעמך - שתגיע ל"מה' דהיינו מה הוא רחום אף אתה. כי אם ליראה - וזה יביא אותך ליראת שמים.

[וזה לשונו בכת"י (אידיש) "מה ד' אלקיך" וואס ער איז שואל מעמך בייט ער פון דיר מה הוא רחום אף אתה רחום וכו' וכו' כי אם ליראה וואס דאס וועט דיר בריינגען צו יראה].

לרפואת:

בת שבע בת חיה שרה

אמיר יעקב בן מלכה

טובה גיטל בת רבקה

בתוך שאר חולי ישראל

השיעור נכתב ונערך מתוך ההקלטה במערכת קול הלשון

ניתן לשמוע שיעורי רמזים על סדר הפרשיות ושיעורים על עניינים בסוגיות הש"ס -

דרך בנק התורה שע"י קול הלשון מספר ישיר בנק התורה : 0732951222, או בלחיצה פעמיים

כוכבית במספר הרגיל: 036171111 להקיש קוד 642106 ואח"כ קוד כניסה 068068 בחירת מדור וכו'

להערות או בקשה לקבל דף זה נא לפנות לכתובת מייל x0527136245@gmail.com

כמו-כן ניתן להשיג את הקונטרסים על המועדים בטלפון - 0534142879 או בכתובת מייל הנ"ל